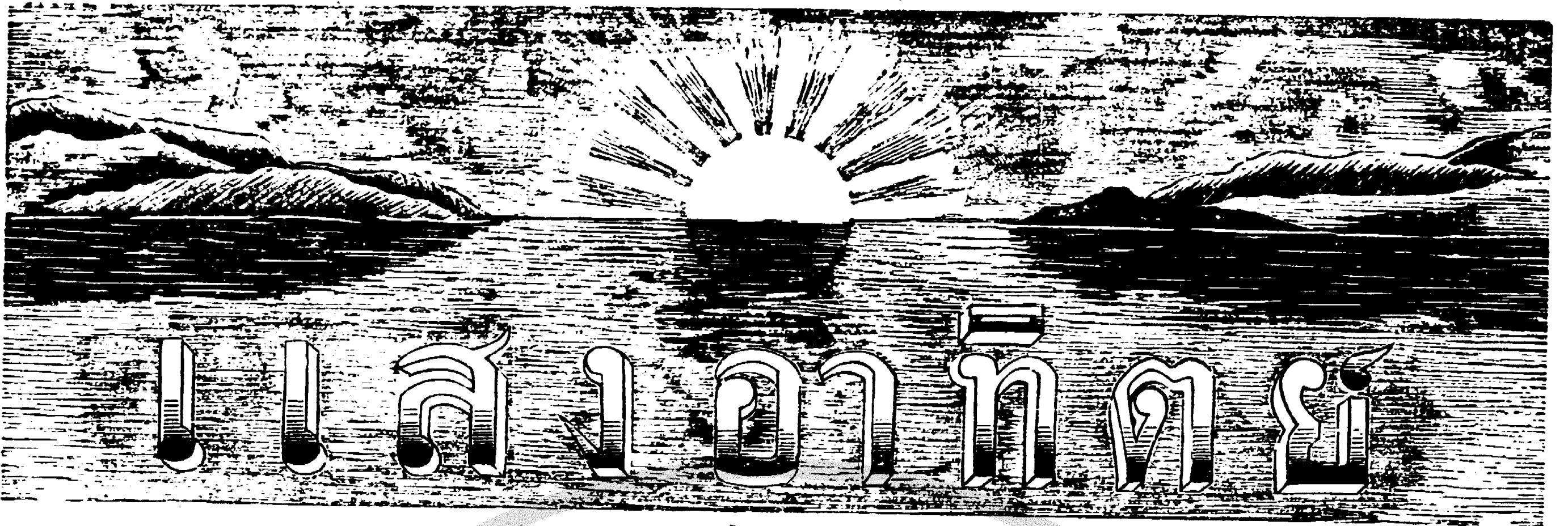

สำนักงานปากคลองมดุงกรุงเทพฯ

(ฉบับพิเศษ ของ หนังสือพิมพ์จีน ในสยามวารศัพท์)

จังหวัดพระนคร

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๕ วันเสาร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ค่ำบารุง ๑ ปี ๓ บาท ๙๔ สตางค์ ขายปลีกฉบับละ ๕ สตางค์

เสียงอาทิตย์

วันเสาร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๕ ความเห็น

ความเป็นไปของเด็ก เมืองไทย (โดยนอร์เวย์)

ความเป็นไปของเด็กเมืองไทยที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ความที่ข้าพเจ้าได้สังเกตและเข้าใจได้มาด้วยนั้น เห็นว่าอาจแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ๆ ได้ ๔ ประเภท คือ (๑) บรรดาที่กำลังอยู่ในการศึกษา (๒) บรรดาที่ประกอบ การงานช่วยผู้ปกครองหรือรับจ้าง (๓) บรรดาที่ต้องเที่ยวเตร่หากระแจะหนอยอยู่โดยพลตนเอง (๔) บรรดาที่ต้องเฝ้าจำหรือกักตัวอยู่ในที่คุมขัง

บรรดาเด็กทั้ง ๔ ประเภท ที่กล่าวมาแล้วนี้ ไม่พ้องต้องกันว่าเด็กในประเภทที่ ๑ นั้น พอจะเป็นที่ชื่นใจของเราได้ว่า จะเป็นผู้ที่มีความเจริญ และความอิศราภาพให้แก่ประเทศของเราได้ต่อไป เพราะหวังในความกตัญญูของเด็กตั้งต้นของกระทรวงศึกษาธิการอันยากจนของเรานี้เป็นอันมาก เท่าที่ได้ได้เห็นระเบียบการและความกระตือรือร้นของเราที่ได้จัดการมาแล้วจนถึงเวลานี้ ก็รู้สึกยินดีเกิน

ความ คาดหมาย และควรได้รับความ ชอบใจ อยู่บ้าง ข้าพเจ้าจึงมีกรณียกข้อที่ถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการ เป็นนักรบ ของชาติโดยตรง ด้วยแล้ว ก็ยิ่งได้เห็นคุณพูนเพิ่มขึ้นมาเป็นลำดับตั้งแต่ต้น แต่ทว่าจำนวนของเด็กในประเภทนี้ ยังเป็นที่น่าสลดใจว่ามีเปอร์เซ็นต์น้อยนักน้อยหนา เกรงว่าจะสู้ อำนาจแห่งความคดของเด็กรุ่นอื่นๆ ไม่ได้. ทั้งข้าพเจ้าจะได้ หยิบยก มาให้เห็น เป็นประเภท ๔ ต่อไป

เด็กในประเภทที่ ๒ นั้น ถ้าเป็นจำพวกที่ประกอบ การงาน ช่วยเหลือ ผู้ปกครองในทางบ้านของเราเอง เช่นตามหัวเมืองมณฑลต่างๆ โดยมากนั้น ถึงแม้จะมีได้รับการศึกษาอย่างดีหรือมิได้เบ็ดเตล็ดแต่อย่างใดก็ตาม ก็ยังรู้สึกว่าเขาเหล่านั้นพอจะเป็นกำลังของชาติได้ส่วนหนึ่ง เพราะได้อยู่ใกล้ผู้ปกครองเสมอ ย่อมจะถ่ายเอาการงาน และความ ประพฤติ สัมมา จารีตจากผู้ปกครองของเขานั้นเอง มาเป็นแบบ ค่อไป ดังที่เราเคยเรียกกันว่า “พันเพอของเขายังไง เขาก็ปฏิบัติกันมาอย่างนั้น” แต่ส่วนจำพวกที่รับจ้าง ห้างบ้านหรือไกลจากอกของ ผู้ปกครองออกไป ซึ่งนับว่าก็เป็นทางผิดหัดคืออยู่อย่างห่างไกลสำหรับส่วนตัวของเขาและครอบครัว. เช่นเด็กในกรุงเทพฯ โดยมากนั้น ถ้าเราลองดูแต่ผิวเผินๆ ก็จะได้ความที่คิดกันทันทีว่าเป็นคนเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองโดย เอนกประการ ด้วยว่าได้เคยมีแบบอย่างทำ

กันมาแล้วในอารยะประเทศทั้งหลาย แต่เป็นการภูมิใจที่วุ่นแต่เด็กอายุน้อยๆ ก็ยังสามารถ ทำมาหาผลประโยชน์ได้ แต่ความจริง เมื่อเพ่งเล็งลงไปให้ชัดแล้ว ยังหาเป็นดังนี้โดยทั่วกันไม่ได้ กล่าวคือ นายจ้างของเด็กเหล่านั้นโดยมากยังมีมีความจำเป็นอย่างใดที่จะต้องคอยเอาใจใส่ ดูแลอบรมนิสัยใจคอหรือความประพฤติของเด็กๆ เหล่านั้นด้วย เฉพาะแต่กิจการของเขาบางที่ก็เหลือมือเดียวแล้ว และนอกจากนั้น นายจ้างบางรายยังเป็นผู้สนับสนุนให้เด็กๆ ประพฤติการชั่วเสียอีก เช่นตั้งบ่อนดื่มในโรงงานหรือชวนให้เล่นเครื่องดองของเมาต่างๆ เป็นต้น เพื่อประโยชน์ได้แก่กระเป๋ารองเขาเองทั้งสิ้น. แต่ถ้าจะยกเอาแบบอย่าง ที่มีมาในอารยะประเทศ ขึ้นเป็นหลักอ้างอิง ก็จะเป็นการเข้าร้ายหนักขึ้น ดังจะได้กล่าวไว้ในประเภทที่ ๓ ต่อไปนี้.

คำว่า “เข้าร้ายหนักขึ้น” นั้น ข้าพเจ้าจะกล่าวไว้ว่า. ผลที่เกิดขึ้นในอารยะประเทศ เช่นประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรานั้น จะให้มาอุปมาขึ้นในประเทศของเราในเวลานี้โดยบริบูรณ์ยังไม่ได้ เพราะเด็กจำพวกที่ยังไม่มีข้อคิดเห็น คือ กฎหมาย, กำหนดว่าเมื่อมีอายุได้เท่าไรแล้วจะต้องเข้าโรงเรียนทุกคนไปนั้น ยังถูกปล่อยไว้ให้ยั่วละเลิงเลิง อยู่ตาม ที่องถนนหลวง และที่ประชุมชนต่างๆ เช่นโรงฉายภาพยนตร์, โรงละคร และสถานี่รถไฟ ฯลฯ ครั้นในที่สุด เราเหล่านี้ก็มีวิชาความรู้แต่เพียงเท่าเรื่องภาพยนตร์

ได้ เสร็จตอนนั้นเจ้าผู้ร้ายตาไฟทำอย่างนั้น
 ตอนนั้นนางเทพธิดาถูกดองอย่างโน้น ซึ่ง
 ราชเจ้าได้เคยทดลอง สันทนา กับเรามาแล้ว
 ด้วยตนเอง นอกนั้น ก็เที่ยวเกาะเชิงเกาะรา
 ความทองถนอมหลวง เพื่อทำการ ภิเษกจาร แต่
 เวลาต่อหน้า ดูเป็นการนำบดเคี้ยวชาวต่าง
 เมืองเป็นอันมาก อีกจำพวกหนึ่งก็ถือพวก
 ที่อาศัยอยู่ตามโรงหมิงนครโสเภณี และช่อง
 ดับ พวกนี้เป็นบ่อเกิดอันสำคัญที่สุดและพร
 หลายที่สุด ที่จะนำความเป็นทรชนมาสู่ชาติ
 กล่าวคือ ได้ รับคำแนะนำจากหัวหน้าหรือ
 ศัตรูทรลัทธิเหล่านั้นให้ ประพฤติ ความชั่ว
 ร้ายต่างๆ มีอาทิเช่น, การเป็นนักเลงหัว
 ไม้เพื่อคุมคตบ. การโจรกรรมต่างๆ เพื่อ
 เลี้ยงดูกัน และการขูดขูดอันยังมีควรจะถูก
 พิพากษาความบริสุทธิ์เสียแต่ตรุษวีย ข้อสุดท้าย
 ทั่วยันและและเป็นอันรุนแรงอย่างยิ่ง. ที่ทำให้
 โรคภัยกระจายขึ้นโดยเร็ว และทอนอายุ
 ทอนชีวิตของพลเมืองให้ทรมอง ในเรื่องนี้
 แม้แต่ผู้ใหญ่ที่พอจะคุมสติได้บ้างแต่ก็ยังม
 ง่ายที่ไม่กลับ ก็จะมีประสาอะไรกับเด็กผู้
 กำดั่งมาน รับอุปเท่ห์ให้ หลอกเข้าสู่นิสัยได้
 อย่างง่ายดายฉนั้นเล่า, ข้างที่ถูกหลอกดอง
 จากน้ำเสียงหวานๆของแม่เพ้อฮอนใจมารเห่า
 นั้นด้วยแล้ว ก็ต้องตกเหวทันทีทีเดียว คือ
 การลอบตี, ลอบฟัน, ลอบดอง, ลอบลัก, และฉ
 รวบรวมชิงขึ้นไปเป็นลำดับ นิสัยอันอน
 บางของเราก็ก่อกัดขึ้นทุกที จนในที่สุดจะเห
 ร้างมาดากก็ไม่เขยื้อน หนักๆเข้าก็จะมี
 ก็จะมีเห่าเป็นช่องขึ้น จึงต้องไปลงเอาบรรดา
 เด็กประเภทที่ ๓ กับที่ ๒ ดังกล่าวมาตั้งนั้น ลง
 มาเป็นสมาคมพรพี้ ส่วนเด็กประเภทที่ ๒ ที่
 รับจ้างทำอกผู้ ปกบักรักษา เมื่อได้เงินมา
 แล้วก็เลยเป็นโอกาสอย่างงดงาม ที่จะจ่าย
 เงินนั้นให้ หมกไปโดยแลกกับความสนุกเพลิดเพลิน
 ด้วยประการต่างๆ แห่ละก็อะไรเล่าจะ
 สนุกยิ่งไป กว่ากิจวัตรที่เจ้าพวก ประเภท
 ๓ กำลังกระทำกัน ก็เลยเป็นทางเชื้อเชิญของ
 เจ้าพวกมัน อย่างสดวกที่สุด, ที่นี้ ก็เลยใจแตก
 ทั้งงานการหันเข้าเป็นประเภท ๓ อย่างบริบูรณ์

มิใช่แต่เท่านั้นยังพยายามชักจูงบรรดาเด็กที่ทำ
 งานช่วยผู้ ปกครอง และกำลังเล่าเรียนอยู่นั้น
 อีก และเนื่องจากสภาพที่ว่า เด็กยอมใจง่าย
 ราวความรอบคอบและรักสนุก จึงเคยมักแ
 เห็นผิดเป็นชอบไปด้วย ดังนั้นราชเจ้าจึงเห็นว่า
 จำหรับเวลานี้เด็กในประเภทที่ ๒ แผนกรับจ้าง
 นั้นยังไม่มีคุณค่ายื่นย และเด็กประเภท
 ที่ ๓ บางทีก็จะออกไม่ทันความคุดของประเภท
 อื่นๆเป็นแน่ ถ้าและยังปลดปล่อยให้ละเลง
 อยู่เช่นนั้น
 ส่วน ประเภทที่ ๔ ที่ต้องเฝ้าหรือกักค
 ไว้ในที่คุมขังต่างๆซึ่งราชเจ้าจะพูดถึงในตอน
 นี้ ราชเจ้าต้องขอออกตัวเสียก่อนว่ารา
 ราชเจ้ามีความรู้ น้อยเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย
 เหมือนกัน เพราะเราไม่มีหน้าที่เข้าไปตรวจ
 คราถึงส่วนถึงความโปในเรือนจำได้ทั่วกัน
 เจ้านายในกรมราชทัณฑ์ที่รัฐบาล มอบหมาย
 ไว้ในนี้เอง แต่พอจะทราบจำนวนเป็นเลาๆ
 อยู่บ้างว่า เวลานี้ เรือนจำใน กรุงเทพฯ มีราว
 ๕-๖ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนนักโทษ ซึ่งนับ
 ว่ามีมากจนผิดคาด ส่วนความประพฤติของ
 พวกนั้นเมื่อพ้นจากการคุมขังออกมาแล้ว ก็
 ได้ทราบอยู่บ้างว่าใน ๑๐๐ คนจะมีผู้ที่หลบจำ
 ค่ออาชญาवादสัก ๓ หรือ ๔ เท่านั้น จึงเคย
 เป็นบ้ำจายให้กล่าวได้ว่า เห็นจะมีที่คุม
 ขังน้อยแห่งที่สุดที่จะช่วยเหลืออบรมเด็กๆอย่าง
 คิดว่าเป็นลูกหลาน ของท่าน หรือของชาติของ
 ท่าน นอกจากนั้น เมื่อพ้นโทษแล้วยังตกอยู่
 ในความจำเริญระเหเรน จะกลับไปยังบ้านที่
 อยู่ตามชนบทที่ไม่มีคำพาหนะ จะเข้าทำงาน
 รับจ้างก็ทำสำนักงานหรือผู้ฝากฝังที่เราเชื่อถือ
 ได้ยาก และจะหันเข้าหาผู้ ปกครองซึ่งอยู่ไกล
 เคียงกักตัวจะถูกเขี่ยนคิคำว้า, โดยความโง
 เผลาและจนแค้นเช่นนั้น จึงเคยต้องข่มเป็ดย
 อยู่ตามสถานของพวกจรจัด แล้วก็เลยเป็น
 จรจัดในประเภทที่ ๓ ไปอีก และตามธรรมดา
 เด็กจำพวกที่เคยต้องเฝ้าจำมาตั้งนั้น มักทำ
 การทุจริตได้สนิทสนมและใจกล้าหน้าด้านกว่า

ประเภทที่ ๑ นั้นเป็นอันมาก ด้วยว่า เรามีภูมิ
 ฐานมาจากพวกแก่ๆแก่ๆซึ่งล้วนแต่เป็นโจร
 เป็นหัวไม้มาทั้งนั้น เพราะเรายู่ด้วยกันมา
 เป็นเวลานานๆไม่ใช่น้อย ฉะนั้น เมื่อสรุปข้อ
 ข้อความลงแล้ว เจ้าเด็กประเภทที่ ๓ เป็น
 ประเภทหัวหน้าแห่งความเป็นทรชนโดยแท้จริง
 และยิ่งวันดูจะยิ่งทวีมากขึ้น เป็นพาดจัตขึ้น
 และเป็นผู้ใหญ่ขึ้นทุกวันๆ ในที่สุดเราเห่า
 นั้นเอง ได้ชื่อว่า เป็นพลเมืองสยาม หรือเป็น
 บุตรของประเทศสยามจนชีวิตวิหำไม่
 ราชภัยเหตุเหล่านี้ ราชเจ้ารู้สึกวิตกเป็น
 นกเป็นหนว่า ในอนาคตภาย เราจะไม่
 มีคนคืบรัดที่ใช้เสียดอกรรมัง เพียงเท่า
 ที่เป็นอย่างในเวลานี้ ที่มองเห็นว่าคนนั้นเป็น
 คนคืบรัดของ ท่านผู้ใหญ่คนนั้น และคน
 นั้นเป็น ที่ไว้ เนื้อ เชื้อใจ หรือปรีชาสามารถค่อ
 การงานของด้านงานสถานโน้น ก็ไม่เห็น
 ใครจะยืนยันไปสักกี่น้ำ ประเดี้ยวก็โง่ที่โน้น
 ฉะนั้น และบางจำพวกมักจะพาให้ผู้ใหญ่
 ที่ใจเร็วและที่ถือทิฐิวิมานะจัด พดอยด่มจม
 ล้มคว่ำตามไปด้วยก็มี เมื่อเป็นอย่างนั้น ใคร
 จะเป็นใคร? ประเทศจะเป็นอะไร? ชาติ
 ของเราจะอยู่ได้ไปถึงคราวไหน? ขอให้ท่าน
 ทั้งหลายลองใคร่ครวญดูเถิด
 ฉะนั้น จะเป็นการสมควรเพียงไรที่ได้นำ
 ประพฤติเหตุเหล่านี้มาเล่าสู่กันฟัง เพื่อขอ
 ให้ผู้ ปกครอง เด็ก ทั้งหลายที่กำลัง คัง ความ
 พยายามก่อหรือวันอยู่เดื่อนั้น เพิ่มความ
 เอาใจใส่ระมัดระวังให้ยิ่งขึ้น และขอให้
 กระทรวงศึกษาธิการอันยากจนของเราที่ได้รับ
 ความขอบใจมาเดื่อนั้น หาอุบะอย่างดีที่สุด
 ที่จะเพิ่ม กำดั่ง ด้งซาให้ ทันเพื่อน บ้าน ของเรา
 และในโอกาสนี้ เลยขออ้อนวอนด้วยความ
 เคารพว่า รัฐบาลของเราที่กำลังคำวิหำเรื่อง
 เด็กได้อย่างสุมนั้น ขอได้เร่งรัดและเป็ดย
 แปลงให้เหมาะสมกับภาวะเทศะพอให้เป็นยาหอม
 รั้นใจของพลเมืองด้วยเถิด

ถ้าเยอรมันชนะสงคราม

โลกจะเป็นอย่างไร ?

(โดย ช. จ.)

ในเวลานี้ ถึงแม้ว่าประเทศเยอรมนีจะได้ยอม ปฏิบัติตามคำบังคับ ของสัมพันธมิตร ในเรื่องเงินค่าทำขวัญแล้วก็ตาม แต่ชาติสัมพันธมิตร ในประเทศยุโรปยังมีความไม่พอใจอยู่ มาก ในเหตุอันร้ายแรงที่สัมพันธมิตร ได้ยอม ปล่อยเยอรมนีจนเกินไป กรณีนี้ทั้งนี้เกิดจาก ความปรากฏในภายหลังว่า เยอรมันมี ความมุ่งหมาย ที่จะ บีบคั้น สัมพันธมิตร ให้ คืนเงินค่าทำขวัญ ซึ่งถ้าเยอรมันจะได้คืนอยู่ใน กำมือของเยอรมันแล้ว

ระหว่างปี ค. ศ. ๑๙๑๗ นั้น เยอรมันยัง มั่นใจอยู่ว่า คงจะทำสงครามชนะแน่นอนเท่า จึงได้จัดการพิมพ์หนังสือฉบับ ๑ เรียกว่า “อนาคตของเยอรมนี” ในเมื่อความสันติภาพได้เป็นไปโดยเรียบร้อย ๆ อนาคตของ เยอรมนีใน เมื่อความ สันติภาพได้ เป็นไปโดย ไม่เรียบร้อย” หนังสือฉบับนี้ได้อธิบาย การกระทำที่เยอรมัน คิดไว้ว่าจะ จัดไปหลาย ประการ ก็มีข้อความกล่าวถึงเงินค่าทำ ขวัญว่าค่าเสียหายทั้งหมดที่เยอรมนีจะบังคับ เอาแก่สัมพันธมิตรนั้นด้วย

เงินค่าทำขวัญหรือค่าเสียหายนั้นเป็นเรื่อง ที่น่าเอาใจได้มาก ซึ่งถ้าสัมพันธมิตรยิน ยอมโดยดีแล้ว เยอรมันจะบังคับเอาเป็น จำนวนดังต่อไปนี้ คือ—

(๑) ค่าเสียหายอันเกิดจากการสงคราม รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ประเทศเยอรมันที่ได้เสียไป ด้วย เยอรมันจะบังคับเอาเป็นจำนวนเงิน ประมาณ ๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค

(๒) เงินค่าเบี้ยหวัด ทหาร กับ ค่าอาวุธ ซึ่ง สัมพันธมิตรจะ ต้อง ชำระให้เสร็จภายใน กำหนด ๕๐ ปี ทุกราว ๆ นั้น และซึ่งจะต้อง

ชำระปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค รวมทั้งสิ้น เป็นเงิน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค

(๓) เงินใช้ค่าเสียหายอันเกิดแก่หัวเมือง ฐานของเยอรมันประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค

(๔) เงินที่จะใช้เป้นค่าเสียหายให้แก่การ ค้าขายของเยอรมัน เป็นจำนวนประมาณ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค

รวม ๔ จำนวนเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค ฤาในปี ๑ สัมพันธมิตรจะต้องชำระ รวมทั้งค่าดอกเบี้ยด้วย เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ มาร์ค ฤา ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ เฟรังก์

นอกจากนี้ เยอรมันยังจะบังคับเอาอะไร ต่ออะไรจากสัมพันธมิตรอีก คือ— เยอรมัน จะมีสิทธิจัดการปกครอง แม่น้ำดานูบ, ท่าเรือ, รถไฟ, โรงเก็บสินค้า, บ่อน้ำมัน, บ่อนเกลือ, บ่อน้ำมัน, น้ำไม้, กับสมบัติเบ็ดเตล็ด ที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ของเยอรมัน ฯลฯ

ตามที่กล่าวมานี้ เป็น ส่วน ๑ ใน ความ มุ่งหมายของเยอรมัน ที่จะกระทำแก่สัมพันธมิตร เมื่อได้ชัยชนะสงคราม เพราะฉะนั้นมหาชน ชาติสัมพันธมิตรในยุโรปจึงเห็นว่า ความ ที่ สัมพันธมิตร บังคับเอา เงินค่าทำขวัญ จาก เยอรมันเท่าจำนวนที่ตกลงกันแล้วนั้น ยัง เป็นจำนวนอันค่อนข้างน้อย ด้วยว่าถ้าเยอรมัน ชนะสงครามแล้ว เยอรมันคงจะทำสัมพันธมิตร ให้เจ็บปวดยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ต้องนับว่าสัมพันธมิตรเคราะห์ ดีมากอยู่ ที่ ได้กำหนดให้มีรายได้ในมือ มีเงินแล้วเป็น การยากที่จะพยากรณ์ว่า ความเป็นอยู่ของ โลกจะกลายสภาพไปอย่างไร

เรื่องงานเล่น

คามธราดามคาม

(โดยคนธรรมดา)

บทที่ ๕

คำแห่งมุกตลตทั้งสอง

(ตอนฉบับที่ ๑๔ วันเสาร์ที่ ๑๖)

“ฉันเคยสังเกต—สังเกตคุณหมอนอยู่เสมอ กัน บ้างก็ว่าฉันทิ้งทองทำนนัก และว่า

ทุกขณะ” ครึ่งคอดกลาดด้วยสำเนียงร้อน รน “แต่รู้ว่าคุณหมอนพูดตามความสัตย์จริง หล่อนเป็นผู้ ใฝ่รักเกียรติคุณ ว่าเปนสตรีที่ซื่อสัตย์สุจริต ถ้าจะถามมหาชนที่นี้ คือกรุงโรม หรือที่ฟลอเรนซ์แล้ว เขาจะตอบว่า ดา เบม บอลา สตรีที่มหาชนทราบประวัติศาสตร์ รองเจ้าหล่อนนั้น เปนสตรีที่บริสุทธิ์หา มนทินบอมมิได้ ฤาประดุจดังน้ำแรงอันราว สดอาดนั้น”

“นั่นแหละ, ถ้าท่านมีความเชื่อถือในคิดฉัน แล้ว คิดฉันจะรู้สึกอึดอัดใจมาก ครั้ง ๑ คิดฉันได้เคยให้สัญญาแก่ท่าน แต่คิดฉันอา พุดด้วยความสุจริตใจว่า คิดฉันได้ปฏิบัติ ความสัญญานั้นแล้ว”

“ความประพฤติโดยจรรยาอันแหละที่เผยอ ให้หล่อนเย้ยหยันยอกกกว่าสตรีอื่น ฉันขอพูดด้วย ความรู้สึกอันจริงใจว่า ครั้งเมื่อหล่อนห่าง เห็นเสียจากฉันเมื่อปีเศษมานี้ ฉันเกรงว่า หล่อนจะไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคักเคื้อน ของฉัน ก็คือว่า หล่อนจะประพฤติเช่นหญิง บางคนที่ฟลอเรนซ์ ซึ่งมีความตั้งใจที่จะ ดำเนินชีวิตไปโดยไม่ให้มี สิ่ง อัน เปนเครื่อง พินทุนาหัวใจ ฉันก็รู้สึกนึกคนเหมือนกันใน ฐานะแห่งความ เปนมิตร ของเราอันไม่สมแก่ กัน และความเป็นอยู่อันผิดแผกต่างกันไป ฤา เหตุการณ์ แปลกประหลาดที่เป็นมูลนำให้เรา ชอบพอกันถึงเพียงนี้

“กะ,” เจ้าพูดด้วยความคริครอง “เป นเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดมาก ถ้าโลก ต้องรู้ความจริงแล้ว ใครเลยจะเชื่อว่าความ เปนมิตรของเราอันมีวิฤทธิแท้ ๆ แต่เราคง จะพากันเชื่อว่าท่านเป็นคู่รักของฉัน”

“ฉันเชื่อว่าสตรีหมื่นผู้หญิงของเรามากกว่า ส่วนที่ได้บันทึกชื่อเราได้ ในสารบบแห่งความ เข้าใจกันนั้นของเราแล้ว เพราะเหตุอันน้อย ที่ความเป็นมิตรของเรา ทราฐุแพร่หลายในหมู่ สตรีเหล่านี้ไม่ มีฉันเขาคงพากันทำธุระ เลียนานแล้ว”

“คิดฉันเคยได้ยินคนกล่าวหาในเรื่องที่คิดฉัน เกี่ยวข้องกับท่านหลายครั้งมา บ้างแล้วเหมือน บ้างก็ว่าฉันทิ้งทองทำนนัก และว่า

เราพากันไปเที่ยวประเทศสวีเดนโดยเปลี่ยนปลอมชื่อเป็นอย่างอื่น และเรื่องน่าขันๆ กล้ายๆ กันเช่นนี้ อีกมากมาย หลายประการ ถึงท่านก็คงจะได้ยินบ้าง เว้นแต่จะไม่เอาใจใส่ ด้วยเป็นเรื่องหาความจริงมิได้เลย”

“นั่น—เป็นข้อพิพาทให้เห็นประจักษ์ว่าเราควรต้องระมัดระวังตัวเพียงไร ในประเทศอิตาลี เราหาผู้รักกันไม่มา ผู้ขายอาหารเป็นสหายกับผู้หญิงได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคนรักกัน เพราะชาวอิตาลีถือกันว่าเป็นความประพฤติน่าเกลียด ต่อการที่จะเป็นไปได้อย่างที่เขาเล่าๆ กัน”

“จริงกะ” ลอราพ้องความเห็น “เราจำเป็นต้องระวัง คิดมันไม่ควรเลยที่จะหยุดพูดกับท่านเมื่อมันขึ้น แต่นั่นแหละ, พอได้พบเขาก็อดที่จะทักทายไม่ได้”

“อา, หล่อนพูดอย่างน่าฟัง แต่ก็ไม่ยอมให้ฉันจูบมือ” คริสตออดหัวเราะ

“คิดมันไม่ยอมในฐานที่ท่านจะกระทำอย่างวิเศษที่รักกันแสดงต่อกันต่างหาก” ลอราตอบด้วยความจริงใจ จ้องตาอันใหญ่ของคริสตออด “ท่านไม่ใช่ผู้รักของคิดมัน แต่ทำไมจึงจะเกลียดท่านเป็นครุฑเล่า?”

“แต่คิดมันรักหล่อนนี่นา” เขาตอบ

อย่างไรก็ตาม ลอราหมายใจจะไม่กล่าวเรื่องนี้โดยออกการเบียดเบียน จึงแสดงทำเป็นหัวเราะแล้วพูดเป็นเชิงสัพยอกต่อไป

“ทำไมเล่าคะ, คิดมันท่านเป็นอย่างไรไปๆ พูดอะไรกันซึ่ๆ แล้วทำไมท่านก็คิดจะแต่งงานกับคิดมันล่ะซึ่คะ?”

คริสตออดรู้สึกว่าการที่เขาได้กล่าวด้วยคำอันเป็นความจริงใจเช่นนั้น ก็กลับกลายเป็นผลต่างความเขตร่างคนไปเสีย และความตกลงใจอย่างแท้จริงในกาลที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งเกี่ยวแก่ความรัก อันมันหมายโดยประจักษ์อยู่แล้วนั้น ก็กลายเป็นผลนอกมันหาไปโดยแท้แล้ว ถึงอย่างไรก็ดี จำเดิมแต่ความนั้นมา คริสตออด ก็ได้นำคนเข้าสัมผัสถึงกับส่วนแห่งความสวยงามของเจ้าหล่อน ความอ่อนหวาน (มีต่อ)

นักใหญ่

ปรุงโดย กับตันคุก (Captain Cook)

มนุษย์เราทุกคนย่อมทราบกันอยู่ทั่วหน้ากันแล้วว่า คนของใครจะหนีมาจากราชไปหาได้ ไม่แต่เหตุใดในมนุษย์บางคน ยังจะมี ทนงศักดิ์ ถือบุญวาสนา แล้วเที่ยวเบียดเบียนมนุษย์อื่นซึ่งเป็นคนดีละโลกพวกเดียวกันอยู่อีกเล่า?

สุภาวดีโบราณที่กล่าวไว้ว่า “ข้าๆ ได้พร้าของเล่มงาม” นี่เป็นความจริง แต่ที่ไม่ว่าจริงก็มีบ้าง

คนที่ทำผิดแล้วไม่ขอโทษและยังขึ้นทางร่วมอยู่ ข้ากตัญญูเลยๆ เป็นที่ว่าคุณมิได้ทำอะไรไปโดยนั้น นับว่าเขายิ่งเป็นคนหน้าด้านพอเสีย

เราดูเขาในความผิดของผู้อื่นได้ คนอื่นเขาก็รู้เท่าเราได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราไปตำหนิใครตรงไปตรงมาโดยไม่มีปรีชาเป็นสหายที่ดี เพราะความนินทาชอบไม่เกิดขึ้นจากปากผู้ใด

ผู้ที่อยู่เหนือเรา ถ้าบังบับเขากับเราบ่อยๆ เราไม่ชอบ แต่ถ้าเราไปอยู่เหนือผู้อื่น แล้วเราไปทำตัวนั้นเข้าบ้าง ผู้ที่อยู่ก็ไม่ว่าเราดูกัน สรุปความก็มีอยู่ว่า การเป็นผู้นำปกครองคนต้องไม่ฉุนเฉียว ถ้าประพฤติดีได้ อย่างเป็นระเบียบดีกว่า

นายที่ถือ วินัยเคร่ง อยู่ตลอดเวลา เหมือนบ่าวจะใจดีมาเย ถ้าถูกนายไม่หักมีกมลถวายเข้าแล้ว บ่าวออกจะเดือดร้อนเต็มที เพราะต้องระวังตัวยาก โดยมีทราบ ว่าพ่อนายจะเขี้ยวขึ้นมาในนาทีเดียว

ในเวลาปลดออกๆ คน ถ้าได้คู่ถูกๆ กอกันเข้า ก็ชอบจะพูดได้ว่า พวกข้าราชการน้อยคนนักที่จะไม่เคยคิดราชการ มักจะได้

ยินยอมเสมอว่า “กรรมนั้นเป็นอย่างนั้น กรรมนี้เป็นอย่างนั้น จา! ! กรรมนั้นยิ่งร้ายใหญ่!”

เมืองควรวู

ในประเทศอินเดียตอนกลาง เราว่ากันว่า ต้นไม้ต้นหนึ่งมีพิษมีดงนัก ถ้าใครเอามือไปถูกเข้าที่ใบ จะเกิดอาการคุดแคะกระดูกขึ้นทันทีที่ดูอาการของผู้ที่ถูกไฟฟ้านั้น

ในประเทศบราซิล ต้นไม้ต้นหนึ่งมีแสงซึ่งส่องสว่าง แดเห็นไปได้ไกลราว ๓ ไมล์ เวลากลางคืน ถ้าจะเข้าไปใกล้ๆ ต้น จะทำให้เราอ่านหนังสือพิมพ์ตัวเล็กๆ ได้ดี

ประเทศอเมริกาใต้ มีต้นกล้วยไม้ประหลาดชนิดหนึ่ง ซึ่งที่ยอดมีเกตุจงดวงสว่าง ในบางเวลาเราจะเห็นดวงหรือเกตุนั้น จุ่มลงในคุน้ำกินในลำธาร ครั้นเมื่อคุน้ำกินจุ่มแล้ว ดวงหรือเกตุนั้นก็กลับหลุดขึ้นไประยิบระยับตามเดิม

ต้นไม้ชนิดหนึ่งในประเทศอาหรับ ถ้าเก็บเอาเมล็ดไปตากจนแห้ง และบดให้เป็นผงแล้วรับประทานผงนั้นเข้าไป จะทำให้ผู้ที่รับประทาน ลูกขึ้น เต็มว่า ทำท่าทางต่างๆ แดหัวเราะงอไปงอมา อาการวิปริตเช่นนั้นจะเป็นอยู่ราวหนึ่ง ชั่วโมงก็หายเท่านั้น แล้วก็จะหลับไปพอตื่นขึ้น ผู้นั้นจะหาทราบไม่ว่าเขาได้กระทำอะไรไปบ้างแล้ว

ในเรื่องความประหลาดของต้นไม้ประเทศแม็กซิโกก็ไม่น้อยหน้าประเทศอื่น ๆ เหมือนกัน กล่าวคือ มีต้นไม้ชนิดหนึ่งในวันเดียวเปลี่ยนสีได้ถึง ๓ ครั้ง ตอนเช้าเป็นสีเขียว ตอนเที่ยงเป็นสีแดง ตอนเย็นเป็นสีน้ำเงิน บางนาฬิกาส่งกลิ่นพุ่งเป็นระยะไกลๆ บางนาฬิกาไม่มีกลิ่นเลย

ต้นไม้ที่เล็กที่สุดในโลกก็คือ ต้นไม้ในประเทศกรีนแลนด์ เราว่าต้นไม้สูงไม่ถึง ๓ นิ้ว

กับตัน คุก

เปนคนไป รวบรวม รวบรวม ทรัพย์สิน ทรัพย์สิน
 กับสถาน คุ้มครอง (ทาง ภาย ภาย)
 ซึ่ง ออกจาก ทรัพย์สิน ทรัพย์สิน ๑.๕๐ น. ๑๕ ออก
 จากสถาน คุ้มครอง ทรัพย์สิน ๑.๕๐ น. นั้น จะ
 คืน ทด ๆ

ที่ว่าการ กอง อำนวยการ เติมน้ำมัน
พระนคร

0. 48. 4. 66 . 1. 7

แจ้งความ

ยาขับน้ำพิษของหมอ Morse
Dr. Morse's Indian
Root Pills

คำอธิบาย เรื่อง ท้องผูก เป็น พรรค

การ ที่ ต้อง มี คน เปรียบ พิจารณา กัน เปรียบ
ราคา แล้ว เห็น ความ เจริญ ไปได้ สำหรับ บุตร และ
ตัว ซึ่ง ทำ กับ เปรียบ ตัว อีก ใน ๑๐ ส่วน
จัด คง มี กิด ความ เจริญ ไปได้ ๘ ส่วน แต่
เมื่อ เปรียบ เปรียบ นั้น ตา การ ทั้ง สอง ยะ ส่วน
อัน ก่ ปรค โทรมอง และ ตา การ นี้ เมื่อ เปรียบ

ฉบับใดที่หนังสือ ก. จะ देख ก่อน ขนาน ขึ้น ไป
 ที่ไหนแล้ว ขนานขึ้นแล้ว กระทำให้เกิดอาการ
 ปวดศีรษะ เกิดความพิการภายใน นอก
 ไม่พอมัน หักไป พดุดพาด, เมื่ออาหาร,
 ราษฎรภายใน และ เกิดปวด เมื่อความ
 เสนอประจักษ์ เป็น ความรักภายใน ๑๑๑
 และ ก็กลายให้ เป็น อยู่แล้ว จะ ทำให้ปวด
 ท้อง และ ปวดท้อง ท้อง ที่ ขึ้นมา บิดตัว ก็

เพื่อที่จะ รักษาความ อารายู แห่ง ร่าง
กาย นั้น จำเป็น จะ ต้อง ทำ ให้ ธาตุ
ภายใน เปรูปรกติ คือ มี การ ชะล้าง ร่าง
กาย ทั่ว ทั่ว ทั่ว นี้ เปรู เปรู ผล อย่าง
หนึ่ง ซึ่ง มัก คิด ไม่ ถึง คือ อด อด และ เด็ก มัก
จะ ต้อง รับประทาน มาก ที่ สุด ธรรมชาติ
จึง ต้องการ ความ ช่วย เหลือ เหนือ ใน เปรู กัน
ความ บ่อย ไร จึง จะ บรรเทา และ เปรู
ธรรมชาติ มี เปรู มาตรา จะ ต้อง ระมัด มั่ง
กัน ความ อารายู ทั่ว ของ บุกร ตาม อัมม
ยาบาโต โรค อัน มี คน ประ โยชน์ ดำรง
ครบ ทั่ว เนี้ นั้น ก็ คือ ยา ชื่อ “ อินเคียน
รูกบัต ” ของ หมอ มอริส อัน มี วิชา
เภสัช วิชา ทั่ว ทั่ว สามารถ นำ บัด โรค
ใด ๆ ได้ ตาม ความ ประสพ เปรู เพื่อ มั่ง
กัน ชาติการ ที่ ต้อง ฝึก เปรู พรรค ดัง กล่าว
แล้ว ควร รับประทาน ยาน ดัง เค เค เค
ถึง ๔ เม็ด ทุก ๆ วัน จน ทั่ว ชาติการ แห่ง
ธาตุภายใน จะ มี ความ ทั่ว เปรู ปรกติ

‘การทำให้ชากรน้อย

ฝน การ เคล้าอาหาร รวม กัน และ
 เปน วิธี อย่าง ๑ อย่าง มี บำรุง ร่างกาย
 อาหาร ที่เรา รับประทาน เข้าไป นั้น ไม่
 ใช่ เปน เครื่อง บำรุง ร่างกาย โดยตรง
 แต่ ทำ ให้ อาหาร ย่อย และ อาหาร เคล้า รวม
 กัน ย่อม เปน วิธี บำรุง ร่างกาย ให้ เปน
 ประโยชน์ เมื่อ ท้อง และ ธรรมา ย่อม
 ย่อม มี อาการ เบา บวม และ อาหาร ที่
 รับประทาน ก็ ไม่ ย่อย ยาก ยืนยง แล้ว จะ
 เปน เหตุ ทำให้ ร่างกาย ทุกข์ โทรม ปราศ
 จากกำลัง และมี อาการ ผิดปกติ เกิด
 ที่ อาหาร ที่ รับประทาน ไม่ ไคร่ ย่อย ก็ เกิด
 จาก การ บำรุง ไม่ดี หรือ รับประทาน เมื่อ กำลัง
 เหนื่อย เพล็ด ด้วย อาการ อ่อน อืด ทำ กาย
 ทุกข์ โทรม ได้ และ เพื่อ ความ สำราญ แห่ง ร่างกาย
 ก็ มี ย่อย แล้ว คือ ยา อินทินทรวิภังค์
 ของ หมอ มอริส ซึ่ง จะ ช่วย ทำให้ ย่อย
 หรือ ท้อง หรือ อาการ เบา บวม อย่าง
 ดี ใน ร่างกาย ของ ท่าน คณบดี มรณ
 ฆ เปน ประโยชน์ โดย ปราศ จาก โรค พยา
 เป็ด มนุษย์

ห้างเกร็ดฮิสทอรีคัลเพนซารี

เขื่อนกั้นแห่ง กรุงสยาม คือ

ทั้ง กวางยิงเขี้ยว

09 7 dob 1111 1111 1111

จังหวัด พะเยา

วิริยะพานิช

ชาน้ำมันหมกทรง

ท่านจะต้องทราบ ยามใด เมื่อใด ที่คิดสิ่งชั่ว ๆ แล้ว เร็วมาก หวัง นำมัน ออกจากใจ ประดุจ ฐาน ยอด จา หวัด พระ นาร ท่านจะได้ รับ ยาม ที่ คิด สิ่ง ชั่ว ๆ คือ " ยาม นอน หลับ " สำหรับ ได้ มา แผล ดก เช่น ถัก ไม้ ครก ด้วง กัด และ แผล เบื่อ นาน ที่ มอง มา จาก แผล ดก ยาม นอน หลับ นี้ แผล ที่ เนื่อง จาก โรค ตา หรือ บุรุษ กัด หรือ ถูก ไฟ น้ำ ร้อน น้ำเย็น น้ำ ลม ตลอดจน ได้ แผล ด้วง ยาย หาย เร็ว ที่ สด ถ้า ไม่ พาย จัง ไม่ รับ ประทาน ผล จาก หวัง จะ แผล ค่ำกรือ ให้ ด้วย

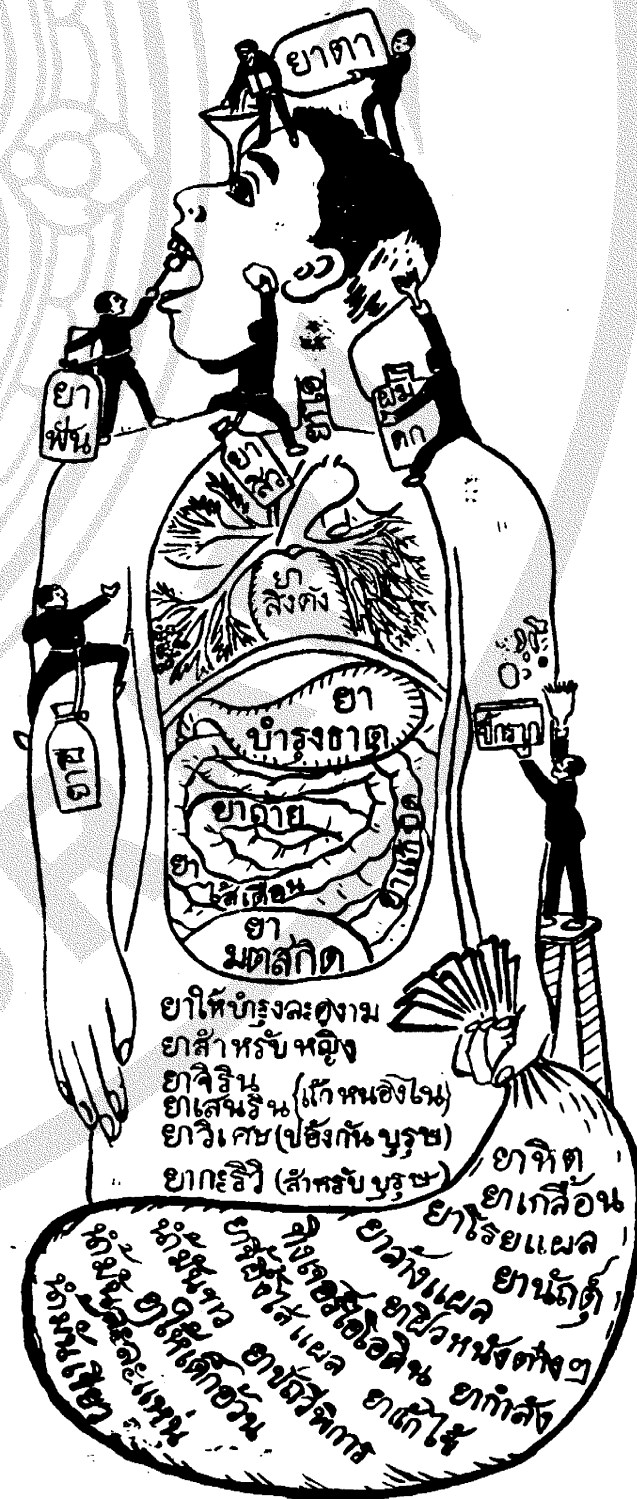
๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก. ๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก. ๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก.
 ๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก. ๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก. ๖ ธันวาคม ๕๐๕๓ ก.

สถานที่ ข่ายโบราณมีชื่อ เลื่อง

บ้านเราในราชธานีหอเจียนมาจวนพิธีเถรที่ ๘๐๐ ที่นั่นบ้านมีพระท่าน
มากราบเสด็จเถรที่โศกเนบสาคัญ ตั้งอยู่เคียงกันกับโรงพิมพ์บำรุงนุกตกิจ
ถนนบำรุงเมืองจังหวัดพระนคร ใกล้กับโรงเรียนดำรงชาติพิเศษเข้าใหม่
เดนมอญวัดราชมือเคย เพื่อเจ้าจำนงค์ได้ไม่เสียเวลาเคยซาที่เคยรับประทาน
ราชอย่างนี้มีราคาตั้งแต่รับธนะ ๕ บาท ๘ บาท และ ๑๐ บาท แต่ผู้ใดซื้อของทอด
๒๕๐ บาทจะไม่ได้เดนมอญที่เคยกระทำมาแล้ว บ้านนี้ขึ้นชื่อเรื่องท่าน
ทั้งหลายซื้อซาไปทอดรับประทานผู้เข้ว่าคงคิดใจ ถึงจะซื้อไปถวายพระ
หรือเป็นของกำนัลใคร ท่านก็อย่าถนัดว่าจะไม่ได้ชาติ บ้านนี้เต็มใจจะ
รับรองท่านทุกเมื่อ โปรดพระมาชม

ဂ. ခဏ်၊ န. ဝဏ် ခ. ပ.

ดีใจที่ได้รู้จักคุณหมอ ห่างอีโต	เป็นหมอผู้ดีคนแรก ยาห่าง NO 82.83 YAWARAJ ROAD BANGKOK	มีจำหน่ายที่ห้างดี.อี.โต. BEST POCKET WAME RASH
--	--	--

[illegible]

ห้าง ขาย ยา หิ โน เด

สถักพระยา

ถนนเจริญกรุง กรุงเทพฯ ฯ

2

เดินทางผ่านพิกัดที่บอก จะฉายที่โรงแรมพัฒนาการ เดอะฮิลล์ ประจำ ไปรษณีย์
อำเภอเวียงชัย อำเภอเวียงชัย ๓๐๖๒๒

